

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ziiolecka

Protokolant: apl. sąd. Sebastian Konwiński

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Danuty Mazur

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2014 roku

sprawy **G. H.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 12 grudnia 2013 roku, sygnatura akt II K 800/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę niniejszą przekazuje Sądowi Rejonowemu w Trzciance do ponownego rozpoznania

/-/ M. Z.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2013r., Sąd Rejonowy w Trzciance II Wydział Karny uznał oskarżonego G. H. za winnego tego, że w dniu 16 października 2013 roku, o godz. 8.50, w B., gmina C., na ulicy (...) kierował samochodem marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości, przy zawartości o, 76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k., Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Ponadto, na podstawie art. 42 § 2 k.k., Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.

Orzekając o kosztach, Sąd Rejonowy, na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. i art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 60 złotych oraz zasądził na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w toku procesu w kwocie 90 złotych.

Powyższy wyrok w całości i na niekorzyść oskarżonego zaskarżał prokurator, zarzucając Sądowi I instancji obrazę przepisu postępowania, to jest art. 335 § 1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez wymierzenie kary niezgodnej ze złożonym na podstawie 335 § 1 k.p.k. wnioskiem, w którym prokurator wnosił o wydanie wyroku bez przeprowadzania rozprawy i o wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat próby.

Formułując tego rodzaju zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy Sądowi Rejonowemu w Trzciance do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora oraz jej wnioski końcowy o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania okazały się być w pełni zasadne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy przypomina, iż skazanie bez przeprowadzania rozprawy poprzedza zawarcie swoistego porozumienia pomiędzy sprawcą czynu, a prokuratorem w efekcie, którego ten ostatni, występuje do sądu z wnioskiem o skazanie na uzgodnioną wcześniej karę.

W świetle dyspozycji art. 343 § 1 k.p.k. oczywistym jest, że uwzględnienie umieszczonego przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środków karnych (art. 335 § 1 k.p.k.), obliguje sąd do wydania orzeczenia zgodnego z tym wnioskiem, co do wszystkich zawartych w nim rozstrzygnięć, a więc zarówno w zakresie kar (rodzaj, wymiar, sposób wykonania), jak i środków karnych – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 2007 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt IV KK 334/07.

Jednak fakt zawarcia w akcie oskarżenia rzeczowego wniosku, nie rodzi dla sądu rozstrzygającego obowiązku wydania żądanego orzeczenia. Sąd ten może uznać, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, co oznacza, że sprawa podlegać będzie rozpoznaniu na zasadach ogólnych, o czym wprost stanowi art. 343 § 7 k.p.k. Dodać przy tym należy, iż rozważając to, czy rzeczywiście występują podstawy do uwzględnienia takiego wniosku, sąd rozstrzygający bada nie tylko to, czy spełnione zostały przesłanki z art. 335 § 1 k.p.k., ale także to, czy proponowana kara, tudzież, czy proponowane środki karne, są zgodne z obowiązującymi w danym przedmiocie przepisami prawa karnego materialnego.

W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu jedynie karę grzywny, uznając że będzie ona wystarczająca i spełni swoje cele, natomiast nie orzekł kary wskazanej we wniosku. Tymczasem, zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2000 roku, sygnatura WKN 16/00, „sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych.”

W związku z powyższym, jeżeli Sąd I instancji uznał, że wniosek z art. 335 § 1 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie, to powinien był orzec karę zgodnie z wnioskiem prokuratora z dnia 31 października 2013 roku. Treść wyroku Sądu Rejonowego wskazuje jednak na to, że Sąd Rejonowy nie podzielił wniosku prokuratora w zakresie proponowanej kary, a tym samym nie uwzględnił go w całości i pomimo tego orzekł na posiedzeniu w trybie art. 335 § 1 k.p.k. inną karę za przypisaną oskarżonemu czyn.

Oczywiście Sąd I instancji mógłby tak postąpić, ale jedynie w dwóch przypadkach. Po pierwsze, gdyby na posiedzenie w trybie art. 335 § 1 k.p.k. stawiły się obie strony i wyraziły zgodę na modyfikację konsensusu. Po drugie, gdyby Sąd I instancji, po stwierdzeniu, że jego zdaniem proponowana we wniosku kara nie jest właściwa, skierował sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym. Skoro tego nie uczynił i wydał na posiedzeniu w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wyrok, w którym orzekł karę inną aniżeli zaproponowana we wniosku, to uchybił treści art. 335 § 1 k.p.k.

Z uwagi na powyższe Sąd II instancji zaskarżony wyrok uchylił, zaś sprawę niniejszą przekazał Sądowi Rejonowemu w Trzciance do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy powinien w pierwszej kolejności skierować ją na rozprawę. W przypadku zaś uznania, że są podstawy do wydania orzeczenia potwierdzającego słuszność przedstawionego G. H. zarzutu, Sąd I instancji powinien wymierzyć oskarżonemu karę, adekwatną do stopnia jego zawinienia i okoliczności sprawy. Rozpoznanie niniejszej sprawy na zasadach ogólnych umożliwi wymierzenie innej kary niż wskazana we wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Sporządzając natomiast pisemne uzasadnienie wydanego wyroku, Sąd Rejonowy winien przedstawić dokonaną przez siebie ocenę materiału dowodowego, ustalony na jego podstawie stan faktyczny, uzasadnić zastosowaną do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikację prawną, jak i ewentualnie wymierzoną karę, czy środki karne, z

uwzględnieniem wszystkich dyrektyw obowiązujących w tym przedmiocie, tak, aby rozpoznając ewentualne przyszłe apelacje, Sąd Odwoławczy mógł dokonać oceny prawidłowości rozumowania Sądu I instancji.

/M. Z./